

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Mgr. P. S.**, zastoupen JUDr. Janem Luhanem, advokátem se sídlem Masarykova 1250/50, Lysá nad Labem, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 4. 2018, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2018, č. j. 42 Ad 22/2018 - 56,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**
- IV. Odměna ustanoveného advokáta JUDr. Jana Luhana, advokáta se sídlem Masarykova 1250/50, Lysá nad Labem **se určuje** částkou **6.800 Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se žalobou u krajského soudu domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, jímž zamítla jeho námitky a potvrdila své předchozí rozhodnutí. Tímto předchozím rozhodnutím žalovaná zamítla žalobcovu žádost o přiznání invalidního

důchodu. Žalobce namítal nesprávné posouzení jeho zdravotního stavu a míry poklesu pracovní činnosti.

[2] Krajský soud žalobu odmítl pro opožděnost. Konstatoval, že v dané věci bylo napadené rozhodnutí vydáno dne 23. 4. 2018. Z dodejky založené ve správním spise soud dovodil, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 26. 4. 2018. Dvoutříměsíční lhůta pro podání žaloby tak podle soudu uplynula dne 26. 6. 2018. Žalobce však žalobu podal na poště k doručení krajskému soudu až dne 14. 7. 2018. Žaloba tak byla podána opožděně.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) rozsudek krajského soudu napadl kasační stížností. Krajský soud podle něho špatně určil den, kdy stěžovateli bylo napadené rozhodnutí doručeno. Považuje za nesporné, že mu rozhodnutí žalované bylo dne 26. 4. 2018 doručeno poštou. Podle § 19 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, má ovšem správní orgán povinnost doručovat písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Stěžovatel prokazuje sdělením Ministerstva vnitra, že datovou schránku má zřízenou již ode dne 24. 5. 2017, tedy měl ji zřízenou již v době vydání rozhodnutí žalované (23. 4. 2018). Doručení poštou dne 26. 4. 2018 proto nemělo žádné účinky. Žalovaná si patrně svoji chybu uvědomila a téže rozhodnutí stěžovateli dne 11. 7. 2018 doručila do datové schránky. Až tímto okamžikem došlo k účinnému doručení. Žaloba podaná dne 14. 7. 2018 tak byla včasná.

[4] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že z obsahu správního spisu je zřejmé, že stěžovatel s ní komunikoval vždy pouze prostřednictvím České pošty či e-mailem. V žádné ze svých žádostí neuvedl, že má zřízenou datovou schránku, a to ani ve formulářích, ve kterých buď kolonku „ID datové schránky“ nechával nevyplněnou, anebo do kolonky „E-mail/ID datové schránky“ uvedl svůj e-mail. Stěžovatel napadené rozhodnutí podle dodejky založené ve spise převzal dne 26. 4. 2018. Tímto dnem došlo k platnému doručení. Lhůta pro podání žaloby tak uplynula. Žalovaná rovněž potvrzuje, že stěžovateli rozhodnutí opakovaně zaslala dne 11. 7. 2018. Stalo se tak ovšem v návaznosti na to, že se stěžovatel dne 9. 7. 2018 dostavil na klientské centrum žalované a žádal o zaslání uvedeného rozhodnutí do datové schránky.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Kasační stížnost je projednatelná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Z níže uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[7] Podle § 19 odstavce 1 správního řádu je správní orgán povinen doručit písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Až pokud takto písemnost doručit nelze, může ji správní orgán doručit prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (§ 19 odst. 2 správního řádu). Z uvedeného je zřejmé, že pokud stěžovatel v době vydání rozhodnutí skutečně měl zřízenou datovou schránku, což soud pro účely této analýzy

předpokládá, tak žalovaná pochybila, doručila-li stěžovateli rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.

[8] Nerespektování zákonem stanovených pravidel pro doručování však nemůže mít vliv na účinnost takového doručení, pokud adresát písemnost převzal, a mohl se s jejím obsahem fakticky seznámit. Na straně jedné je totiž nutno trvat na tom, aby bylo řádně doručováno, neboť v opačném případě účastníci řízení mohou být výrazně dotčeni na svých právech (včetně přístupu k soudu). Na druhé straně ovšem nelze přijmout formalistický přístup, je-li naplněna materiální funkce doručení, tj. seznámení se s obsahem písemnosti (v podrobnostech srov. rozsudek ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 90/2010 - 95, a v jeho rámci další citovanou judikaturu). Pokud tedy bylo rozhodnutí fakticky doručeno jiným nezpochybnitelným způsobem, např. prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, nemohlo mít v posuzované věci pochybení žalované vliv na platnost doručení se všemi jeho účinky.

[9] Účinky doručení v důsledku faktického seznámení se s rozhodnutím nebyly zpětně negovány ani tím, že žalovaná doručila stěžovateli napadené rozhodnutí znovu, tentokrát již do datové schránky. Zcela totožnou situaci se soud ostatně již zabýval v rozsudku ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 31/2011 - 88, ve kterém došel k totožnému závěru jako v nynější věci.

[10] Stěžovatel napadené správní rozhodnutí dne 26. 4. 2018 skutečně převzal, což ostatně ani nezpochybnil. Tento okamžik byl pak určující i pro počítání lhůty k podání žaloby. Nejvyšší správní soud pak souhlasí s krajským soudem, že posledním dnem pro podání žaloby bylo úterý 26. 6. 2018. Žaloba podaná dne 14. 7. 2018 byla proto opožděná.

[11] Nejvyšší správní soud neshledal napadené usnesení krajského soudu nezákonným, proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

III. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[12] Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 *a contrario* za použití § 120 s. ř. s.). Žalované, které by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.), soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu dle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[13] V řízení před Nejvyšším správním soudem byl stěžovateli ustanoven zástupce advokát JUDr. Jan Luhan. Ustanovenému advokátovi platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Konkrétně mu v tomto řízení náleží mimosmluvní odměna za dva úkony právní služby (tj. převzetí případu a podání kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). Soud mu proto přiznal v souladu se sazbou mimosmluvní odměny 6.200 Kč za dva úkony právní služby [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a 600 Kč jako paušální náhradu výdajů s těmito úkony spojenými (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celková výše přiznané odměny činí 6.800 Kč.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. března 2019

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu